

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoP/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420200115
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4420200115.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudkýň JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci navrhovateľky: Y. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. - Y. G., I. XXXX/XX, zastúpenej: JUDr. Mário Toman, advokát so sídlom Nitra, Pribinovo námestie 3, proti povinnému z výživného: M. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXX, zastúpenému: Advokátska kancelária Humenská & Panasiuková, advokátske združenie, so sídlom Nitra, Damborského 3, IČO: 42 332 711, o zmenu rozhodnutia o osobnej starostlivosti a určenie výživného, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 8. marca 2021, č. k. 4Pc/1/2020-200, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku o výživnom nad 120 eur, zročnom výživnom a o trovách konania z r u š u j e a vec mu v týchto výrokoch v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie povinnému z platenia výživného M. T. (ďalej v rozhodnutí len „otec“) uložil povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky Y. T. (ďalej v rozhodnutí len „navrhovateľka“) mesačne sumou 120 eur počnúc od 13. 01. 2020 vždy do 5.-teho dňa v mesiaci. Zročné výživné za obdobie od 14. 01. 2020 do 08. 03. 2021 v sume 291,61 eura otcovi povolil splácať spolu s bežným výživným v mesačných splátkach po 20 eur počnúc mesiacom apríl 2021 do zaplatenia pod stratou výhody splátok. Návrh v časti zverenia navrhovateľky do osobnej starostlivosti matky, v časti finančného rozdielu výživného za obdobie kedy navrhovateľka bývala u svojej matky od augusta 2019 do vykonania rozsudku, v časti o zaplatenie sumy 1.084,63 eura, ako aj v časti uplatneného výživného nad sumu 120 eur mesačne, zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu s účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu.

2. Právne vec odôvodnil s poukazom na ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine. Uviedol, že navrhovateľka sa návrhom zo dňa 13. 01. 2020 domáhala určenia výživného na plnoleté dieťa v sume 240 eur mesačne počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku. Ďalej žiadala zaviazať otca na doplatenie finančného rozdielu výživného za obdobie, kedy navrhovateľka bývala u svojej matky, a to od augusta 2019 do vykonania rozsudku. Ďalej žiadala, aby bola ako plnoleté dieťa zverená do osobnej starostlivosti matky a žiadala nariadenie vyplatenia čiastky 1.084,63 eura z jej životného poistenia. Návrh odôvodnila tým, že žije s matkou v spoločnej domácnosti, ale otec jej výživné neplatí. S otcom bývala v spoločnej domácnosti od 14. 05. 2015 do augusta 2019 a počas tohto obdobia navštevovala matku sporadicky. Názory otca na matku ju dokázali ovplyvniť a zdieľala otcov názor na matku. Začala študovať na G. C. G. v T., otázku peňazí neriešila, neriešila ani, či jej matka platí výživné alebo nie, netrpela nedostatkom, pretože ak niečo potrebovala išla s otcom na nákupy, alebo so sestrou a otec jej platil všetky veci, ktoré boli nevyhnutné. Vlastný účet nemala, lebo otec s tým nesúhlasil, neskôr si účet založila a na tento účet jej otec posielal výživné od matky. Od augusta 2019 býva s matkou. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že účastníci konania sú v príbuzenskom

pomere otca a dcéry. Rodičia navrhovateľky boli rozvedení rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 11P/155/2016-127 zo dňa 26. 05. 2017, ktorým bolo o právach a povinnostiach voči navrhovateľke rozhodnuté tak, že bola zverená do osobnej starostlivosti otca a matka J. U. bola povinná prispievať na jej výživu sumou 180 eur mesačne. Zistil, že navrhovateľka žije od augusta 2019 v spoločnej domácnosti s matkou, od otca sa odsťahovala po tom, čo mala v úmysle prestúpiť na gymnázium s čím otec nesúhlasil, pretože nechcel, aby zmenila v tretom ročníku strednú školu. Otec ani matka nemali ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Na strane navrhovateľky mal preukázané, že je študentkou tretieho ročníka denného štúdia na K., K. XX, T.. Do školy chodila päťkrát do týždňa, bola ubytovaná na internáte, za internát platila 30 eur mesačne. Stravu po celý týždeň jej zabezpečoval internát, raňajky boli v cene 1,19 eura a večera v sume 1,15 eura, takže strava na internáte za priemerný mesiac bola v sume 46,80 eura. Okrem toho cez týždeň chodila na obed v školskej jedálni, kde za stravu za jeden obed platila 1,44 eura, priemerne za mesiac činila strava 28,80 eura. Školské potreby a pomôcky navrhovateľku stáli cca 41 eur (náklady za učebnicu a pracovný zošit na angličtinu vo výške 25 eur a učebnica na nemčinu vo výške 16 eur), výdavky v škole činili 210 eur (rodičovský príspevok 30 eur, jazyková škola 160 eur a karta ISIC 20 eur), okrem toho jej otec platil mobilný telefón 9 eur mesačne. Navrhovateľka spotrebovala na hygienické potreby sumu asi vo výške 25 eur, na oblečenie 30 eur, na kontrolu u ortodontistky 3 eura, na MHD 17 eur, na plaváreň 20 eur, a na stravu cez víkend 60 eur a na svoje kultúrne vyžitie asi 15 eur mesačne. V súčasnosti býva v spoločnej domácnosti s matkou a s plnoletým bratom, bývanie financuje matka, tieto náklady činia 129,50 eura mesačne (73 eur plyn, 41,50 elektrina, 15 eur vodné a stočné), okrem toho matka platí internet v sume 10,99 eura, SKYLINK v sume 55,60 eura za rok, poplatok za komunálny odpad v sume 16,05 eura za rok, daň z nehnuteľnosti v sume 55,58 eura za rok a daň za psa v sume 10 eur za rok. Zistil, že matka platila navrhovateľke výživné v sume 180 eur mesačne, peniaze jej zasielala na jej osobný účet, ale z tejto sumy matke každý mesiac vracala sumu 120 eur, pretože tieto peniaze nepotrebovala a takto prispievala matke na náklady spojené s bývaním. Od 01. 02. 2021 súd rozsudkom sp. zn. 6Pc/29/2020 zrušil vyživovaciu povinnosť matky voči navrhovateľke. Na strane otca mal preukázané, že podniká ako samostatne zárobková činná osoba pod obchodným menom: M. jeho príjem za rok 2019 predstavoval sumu 14.625 eur a výdavky mal vo výške 11.572,91 eur, teda základ dane predstavoval sumu 3.025,29 eura. Otec býva v prenajatom byte, jeho náklady za bývanie činia 300 eur mesačne. Vlastní polovicu rodinného domu spolu s bývalou manželkou, ktorý dom patrí do ich BSM, avšak konanie o vyporiadanie BSM, ktoré sa vedie pod sp. zn. 15C/4/2019 nebolo ešte právoplatne skončené. Nevlastnil žiaden iný nehnuteľný majetok, ani hnutelný majetok vyššej hodnoty. Otec tvrdil, že zákazky má len od syna, ktorý pracuje v T., takže v byte býva len sám. Má ale výdavky spojené s bývaním, smetné v B. v sume 52 eur ročne, daň za garáž vo výške 39 eur ročne, poplatok za odpad vo výške 23,05 eura ročne a poisťku za motorové vozidlo Škoda Fabia vo výške 52 eur ročne. Toto motorové vozidlo chcel syn predať, ale ho nepredali z dôvodu, že navrhovateľka si spravila vodičský preukaz a chceli nechať vozidlo pre ňu.

3. Vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že nárok navrhovateľky, ako plnoletého nezaopatreného dieťaťa na určenie výživného, bol daný. Mal za to, že u navrhovateľky boli dané dôvody na určenie výživného s poukazom na potreby navrhovateľky, ktorá je odkázaná výživou stále na svojich rodičov. Matka navrhovateľky pracuje ako zamestnanec F. H. s priemerným čistým mesačným príjmom od 01. 01. 2020 do 28. 02. 2021 v sume 1.358 eur, mala náklady na bývanie 145,49 eura a reálne jej zostáva na živobytie spolu s navrhovateľkou suma cca 1.212,51 eur mesačne. Otec býva v nájomnom byte, jeho náklady na bývanie činili 300 eur mesačne. Rodičia navrhovateľky vlastnia spoločne rodinný dom, v ktorom býva navrhovateľka spolu s matkou, ich bezpodielové spoluvlastníctvo nebolo ešte vysporiadané. Pri svojom rozhodovaní prihliadol aj na to, že vzťahy medzi navrhovateľkou a otcom neboli najlepšie, komunikujú málo, teda otec nemá vedomosť o tom, aké sú reálne výdavky navrhovateľky. Kým navrhovateľka žila s ním v spoločnej domácnosti, tak jej vždy kúpil to, čo potrebovala alebo ju zobral na nákupy a tieto financoval. Navrhovateľka prestúpila po ukončení druhého ročníka G. C. v T. na päťročné bilingválne K. K. XX, T., čo spôsobilo narušenie vzťahov medzi ňou a otcom. Z toho dôvodu sa presťahovala k matke, s ktorou po rozvoze rodičov neudržiavala žiadne vzťahy. Matka jej platila výživné v sume 180 eur mesačne do 31. 01. 2021. Otec prispieval dobrovoľne na výživné navrhovateľky sumou 100 eur mesačne od augusta 2019, pričom návrh na určenie výživného bol podaný 13. 01. 2020. Pri posudzovaní návrhu na určenie výživného, hlavne čo sa týka výšky výživného, vzal do úvahy výšku príjmu otca, ktorý je živnostníkom a podľa jeho daňového priznania mal ročný príjem za rok 2019 v sume 3.052,09 eura, preto zastal názor, že nie je v možnostiach otca platiť výživné na navrhovateľku v sume 240 eur mesačne, keď sám zarába len sumu 254,34 eura mesačne. Výšku vyživovacej povinnosti otca voči navrhovateľke stanovil v sume 120 eur mesačne, pričom prihliadol

na oprávnené potreby navrhovateľky, ako aj na majetkové schopnosti a možnosti otca. Zohľadnil aj tú skutočnosť, že navrhovateľka nemala neprimerane vysoké výdavky ohľadne štúdia, mala primerané náklady spojené so stravou a s ostatnými bežnými výdavkami. Navyše navrhovateľka, takisto ako ostatní študenti stredných škôl, sa vzdelávala dištančnou formou, teda jej odpadli výdavky za ubytovanie na internáte, ako aj náklady na stravu na internáte, ako aj v škole a mala zvýšené výdavky jedine na internetové pripojenie. Zvýraznil, že navrhovateľka sama v konaní deklarovala, že jej postačuje suma 60 eur mesačne, ktorú jej posielala matka a okrem toho jej otec platil výživné v sume 100 eur mesačne, takže dôvodil, že neboli odôvodnené jej požiadavky na výživné v sume 240 eur mesačne, ktorých výšku nevedela odôvodniť. Dodal, že ak by stanovil výživné v takejto výške, také isté výživné by musela poskytovať aj matka navrhovateľky, ktorá jej však prestala úplne prispievať na výživu a takto by reálne navrhovateľka mala výživné v sume 480 eur mesačne, čo označil za neprimerane vysoké výživné s ohľadom na reálne potreby navrhovateľky. Pri posúdení všetkých výdavkov na strane navrhovateľky, ako aj s prihliadnutím na výšku príjmu otca ustálil, že výživné v sume 120 eur zo strany otca je dostatočne vysoké, aby navrhovateľka mohla pokryť svoje mesačné náklady. Dodal, že je obrovský nepomer v príjmoch rodičov navrhovateľky, keď otec má príjem 254 eur mesačne a matka príjem 1.358 eur mesačne. Okrem toho matka navrhovateľky zostala bývať v plne vybavenom a prerobenom rodinnom dome oboch rodičov bez toho, aby musela vyplatiť otca navrhovateľky z predmetu BSM, pretože konanie o vyporiadanie o BSM stále nebolo ukončené. Vzal do úvahy aj tú skutočnosť, že matka navrhovateľky je zamestnaná v stabilnom pracovnom pomere počnúc od 01. 11. 2015, ale otec navrhovateľky ako živnostník vzhľadom na nepriaznivú situáciu pre COVID-19 mal obmedzené možnosti podnikania a tak ako väčšina živnostníkov, aj jeho príjem bol znížený. Z týchto dôvodov stanovil výživné v sume 120 eur mesačne počnúc od podania návrhu vždy k 5.-temu dňu v mesiaci a vo zvyšku návrh navrhovateľky zamietol. Zročné výživné za obdobie od 14. 01. 2020 do 08. 03. 2021 v sume 291,61 eura (14 mesiacov po 20 eur/280 eur + pomerná časť mesiaca január 2020 v sume 11,61 eura) povolil otcovi splácať spolu s bežným výživným v mesačných splátkach po 20 eur počnúc mesiacom apríl 2021 do zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok.

4. Návrh o nároku navrhovateľky, v časti zverenie navrhovateľky do osobnej starostlivosti matke, v časti finančného rozdielu výživného za obdobie, kedy navrhovateľka bývala u svojej matky od augusta 2019 do vykonanie rozsudku, v časti uplatneného výživného nad sumu 120 eur mesačne, ako aj v časti o zaplatenie sumy 1.084,63 eur, zamietol. Mal za to, že navrhovateľka dovŕšením plnoletosti získala plnú spôsobilosť na právne úkony, a to v zmysle § 8 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, pričom má spôsobilosť vlastnými právnymi úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti, teda nebol dôvod podľa žiadneho právneho predpisu, aby takáto plnoletá osoba bola zverená do osobnej starostlivosti svojho rodiča. Takisto nevzhladol dôvod ani na to, aby spätne stanovoval výživné na plnoleté dieťa, ktoré plnoleté dieťa z vlastnej vôle sa odsťahovalo od rodiča, ktoré mu bolo ako maloleté zverené do osobnej starostlivosti, navyše navrhovateľka počas celého konania nekonkretizovala aký finančný rozdiel mala na mysli, toto ani nešpecifikovala. K návrhu na vyplatenia čiastky 1.084,63 eura dôvodil, že navrhovateľka nepredložila žiadny dôkaz, na základe ktorého bola oprávnená na prijatie takejto sumy, predložila síce poisťnú zmluvu, ktorú spísala jej matka, pričom poistený okrem navrhovateľky bol aj jej otec. V konaní o určenie výživného súd prihliadol na tento návrh navrhovateľky len ako podporný dôkaz, pričom jej samotný nárok nebol preukázaný, preto aj v tejto časti návrh zamietol.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože sa jednalo o konanie podľa Civilného mimosporového poriadku.

6. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), g) a h) zák. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a žiadala, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie alebo, aby rozhodol sám a priznal jej výživné vo výške 240 eur voči otcovi a jej návrhu vyhovel. Namietala, že prvoinštančný súd neposúdil správne majetkové pomery otca, keď nezohľadnil jej tvrdenia, že otec vlastní viacero nehnuteľností, teda okrem spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti - pozemku p. č. XXX/X zapísanej na LV č. XXXX, kat. úz. Y. sek, D. (podiel X v BSM s matkou navrhovateľky), zapísaný aj na LV XXX, kat. úz. B., obec W., okres T. F., ako výlučný vlastník dvoch pozemkov p. č. XXX/X o výmere X XXX m² záhrada a p. č. XXX/XX o výmere XXX m² zastavaná plocha a nádvorie a rodinného domu s. č. XXX, vedľa ktorého si postavil v roku 2020 nový rodinný dom (momentálne v štádiu hrubej stavby so strechou). Druhý rodinný dom je starší s rekonštruovanými oknami. Jej rodičia na uvedených pozemkoch vystavali aj 3 garáže na skladové účely. Na základe aj uvedenej skutočnosti preto označila napadnutý

rozsudok za nesprávny aj v časti jeho odôvodnenia: „Nevlastní žiaden iný nehnuteľný majetok, ani hnuťelný majetok vyššej hodnoty“. Súd prvej inštancie nezohľadnil, že otec si stavia nový rodinný dom, pričom sa nezaoberal ani úvahou z akých finančných prostriedkov otec financuje jeho výstavbu (keď súd nesprávne ustálil jeho príjem na 254,34 eura) a teda nezisťoval, či otec nemá aj iné príjmy. Namietala, že súd vychádzal iba z jeho daňového priznania ako živnostníka za rok 2019, z ktorého zistil príjem 14.625 eur, výdavky 11.572,91 eura a základ dane 3.025,29 eura, ktoré zistenie bez ďalšieho označila za nedostatočné a to aj z dôvodu, že otec si v daňovom priznaní uplatnil paušálne výdavky a nie skutočne preukázané výdavky, pričom v skutočnosti mohol mať menšie výdavky a bola presvedčená, že ich aj mal nižšie a tak viac voľných finančných prostriedkov mal k dispozícii, aj na výživné, čím považovala jeho čistý príjem nedostatočne, iba formálne zistený. Bola toho názoru, že súdom nebol správne zistený zárobok otca. Poukázala na znenie ust. § 75 Zákona o rodine a dôvodila, že otec má schopnosti a možnosti dosahovať väčší príjem ako preukazoval súdu, teda môže sa riadne zamestnať v stavebníctve (ukončil G.), teda súd prvej inštancie mal prihliadnuť aj na príjem, ktorý by mohol dosiahnuť ako zamestnanec v stavebníctve a vychádzať z priemerných zárobkov cca 1.000 eur, tak ako to súdy ustálili aj v iných podobných súdnych konaniach. Tvrdila, že otec, ak by podnikanie s krmivami neprenehchal na firmu jeho syna (pôvodne do r. 2017 výlučne iba otec podnikal s krmivami na svoju živnosť, v roku 2017 si založil syn VN K. s.r.o. a prevzal otcových zákazníkov a skladové zásoby), mohol by dosahovať väčší príjem, ako teraz dosahuje tým, že pre VN K. s.r.o. realizuje iba distribúciu krmív pre zvieratá a drogériu maloobchodným prevádzkam po Slovensku. Je malo pravdepodobné, že by otec mal zárobok 254,34 eura (ako to ustálil súd), nakoľko distribútori-zamestnanci zarábajú v iných firmách cca 1.000 eur a na živnosť cca 2.000 eur, pričom navyše syn by neplatil otcovi tak málo za distribúciu, iba ak by sa otec sám vzdal väčšieho príjmu, nakoľko firma úspešne podniká na G. i v T., kde vykonávajú podnikanie prostredníctvom viacerých pracujúcich i živnostníkov a na internetovej stránke www.vngroup.sk sa prezentuje nasledovne: „Montážna firma s pôsobením prevažne v T.. Realizujeme zákazky v oblasti montáži strojov a zariadení, dopravníkov, údržby v priemyselných halách, montáže v automobilovom priemysle, stavba a zváranie konštrukcií a potrubí, automatizácia, a rôzne iné inštalácie.“ a ponúka prácu: „elektrikárom, mechanikom montérom, zváračom, programátorom“ pričom záujemcom ponúka: „finančne zaujímavé zákazky, ubytovanie a dlhodobú spoluprácu“ a v časti K. je možné si prehliadnuť množstvo lukratívnych zrealizovaných zákaziek. Poukázala na stránku www.finstat.sk, podľa mala firma VN K. s.r.o. za rok 2019 celkové výnosy - tržby 796. 856 eur a v roku 2020 vo výške 558.258 eur, aktíva 96.620 eur, vlastný kapitál 36.718 eur. Tvrdila, že otcov syn by mal mať ako konateľ a spoločník príjem cca 7.000 eur a za týchto okolností bola presvedčená, že otcov príjem je väčší ako ustálil prvoinštančný súd a je, vysoko nepravdepodobné, že by uvedenú činnosť bol otec ochotný robiť za 254,34 eura. Tvrdila tiež, že otec, ak by sa nevzdal ďalšieho možného príjmu z prenájmu skladových priestorov pre VN K. s.r.o., dosahoval by väčší príjem a taktiež aj z prenájmu sídla tak úspešnej firme ako je VN K. s.r.o. Vyjadrila presvedčenie, že otec môže mať alebo mal by mať príjmy aj z obchodnej spoločnosti VN K. s.r.o., IČO: 50 952 242, v ktorej konateľom a spoločníkom je otcov syn D. T., s rovnakým zapísaným trvalým pobytom ako otec a to W. - B. XXX, čo znamená, že ak jeho syn využíva nehnuteľnosť na bývanie, keďže tam má trvalý pobyt, mal by sa podieľať aj na nákladoch. Tvrdila, že otec by mal mať príjem aj z toho, že v jeho nehnuteľnosti má sídlo VN K. s.r.o. a taktiež aj z prenájmu troch garáží nachádzajúcich sa na pozemku otca, ktoré využíva VN K. s.r.o. ako skladové priestory na tovar - krmivá, drogériu v jej vlastníctve, ktoré distribuuje otec na úžitkovom aute - dodávke taktiež v jej vlastníctve. Súd nezohľadnil, že ak by sa otec dobrovoľne vzdával príjmov z prenájmu skladových priestorov (majetkového prospechu), ukracoval by tak seba a taktiež aj dcéru na výživnom. Dodala, že otec využíva aj štvrtú garáž nachádzajúcu sa na H. ulici (LV XXXX, súp. číslo XXXX, na p. č. XXXX/XXX), v BSM rodičov, ktorú prenajíma, nakoľko ju prenajímal aj v minulosti. I. k tejto garáži nemá prístup, pretože otec na nej vymenil zámok. Uviedla tiež, že otcovi by súd nemal vôbec uznať nákladovú položku - nájomné bytu za opodstatnený výdavok, nakoľko otec by mohol bývať vo vlastnom staršom rodinnom dome v B. č. XXX, ktorý má zrekonštruované okná a po čiastočných úpravách by bol obývatelný, ktorý má zapísaný na LV XXX vo výlučnom vlastníctve, kde má prihlásený aj trvalý pobyt. Namietala, že prvoinštančný súd nesprávne posúdil jej opodstatnené potreby, nesprávne uviedol, že deklarovala, že jej postačuje suma 60 eur a nesprávne uviedol, že výšku je požiadaviek nevedela odôvodniť. Dala do pozornosti, že v podanom návrhu presne špecifikovala svoje náklady v sume 480 eur mesačne po presných položkách s uvedením jednotlivých súm nákladov, ktoré aktualizovala počas konania podľa skutočnej situácie. Citovala z rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25CoP/9/2020 a zvýraznila, že rovnako ako bolo konštatované v tomto rozhodnutí, i ona má výdavky sú spojené so štúdiom a životom, výška prezentovaných nákladov nebola očividne nadsadená, navyše má aj ďalšie výdavky na internát, nakoľko po zrušení COVID opatrení dňa 26. 04. 2021 nastúpila na riadnu formu štúdia. Za nesprávny

označila záver súdu prvej inštancie, že by stanovil výživné v sume 240 eur, také isté výživné by musela poskytovať aj matka navrhovateľky, a takto by reálne mala výživné v sume 480 eur. Matka navrhovateľke prispieva tým, že jej zabezpečuje bývanie (počas COVID pandémie) a naďalej aj počas víkendov jej perie, žehlí, varí, je jej psychickou oporou a tak jej kompenzuje aj navyše osobnou starostlivosťou svoju časť výživného okrem aj finančného plnenia, na rozdiel od otca, ktorý bude zaviazaný iba na finančné výživné. Uvedené odôvodnenie považovala za v rozpore s rozsudkom sp. zn. 11P/155/2016, v ktorom opačne súd určil matke výživné vo výške 180 eur v období, keď navrhovateľka bola o 5 rokov mladšia a študovala iba na základnej škole, ktoré výdavky sa jej odvtedy nepochybne zvýšili, zmenila stupeň štúdia zo základného na stredoškolský-gymnázium s vyššími nákladovými nárokmi a navyše pribudol výdavok na cestovanie a internát a nákladnejšie učebnice. Za nesprávny označila aj názor súdu, že matka navrhovateľky zostala bývať v plne vybavenom a prerobenom rodinnom dome oboch rodičov bez toho, aby musela vyplatiť otca navrhovateľky z predmetu BSM, pretože uvedený dom je v schátranom a nevyhovujúcom stave s potrebou ďalších nutných investícií, Je už 15 rokov nedokončený a odkedy rodičia navrhovateľky prestali spolu žiť, matka bola nútená vynaložiť ešte značné prostriedky na nevyhnutné práce, aby bolo možné ako tak v rodinnom dome bývať a aj bude nútená ďalej ich vynakladať na dokončenie nevyhnutných prác a opráv a úprav. Otec sa o ňu nezaujíma, nenavštevuje ju a ani inak nekontaktuje. Uviedla, že na základe gastrologického vyšetrenia je nútená zadovážiť si vlastnú bezlaktózovú stravu, musí vynaložiť výdavky na stužkovú/oznámenia, šaty. Namietala aj výšku mesačných splátok zročného výživného, ktoré súd otcovi umožnil splácať po 20 eur, tvrdila, že otec z dôvodu jeho dobrej finančnej situácie a vyššieho životného štandardu môže platiť vyššie výživné a zročné aj vo vyšších splátkach. Poukázala tiež na ďalšie výdavky matky, ktoré neboli zohľadňované okresným súdom, pretože ich nemala k dispozícii, nemala k nim prístup, a to dva úvery z Raiffeisen bank: 1. spotrebiteľský úver č. XXXXXXXXXXX z 18. 11. 2019, v celkovej výške 24. 628,59 eura, mesačná splátka 256,70 eura, počet splátok 96, posledná splátka 16. 11. 2027. 2. spotrebiteľský úver č. XXXXXXXXXXX z 18. 10. 2019 vo výške 2.000 eur, mesačná splátka 20,84 eura, počet splátok 96, posledná splátka 20. 09. 2027, 3. úver Prvá stavebná sporiteľňa vo 14.400 eur z 23. 08. 2010, mesačná splátka 106,70 eura, zostatková suma cca 11.000 eur, dátum poslednej splátky nemala k dispozícii nakoľko zmluvu si zobral otec a splátky spláca matka, preto matke zostáva na živobytie, po zohľadnení výdavkov na úvery, spolu vo výške 384,24 eura.

7. K odvolaniu navrhovateľky sa vyjadril otec písomným podaním, v ktorom žiadal rozsudok v napadnutých častiach ako vecne správny potvrdiť. K posúdeniu jeho majetkových pomerov súdom prvej inštancie uviedol, že v rámci konania voči súdu sám nezatajil existenciu žiadnych nehnuteľností v jeho vlastníctve a v tomto smere odkázal na svoje písomné vyjadrenie zo dňa 20. 03. 2020, v ktorom jasne uviedol, že je s matkou navrhovateľky bezpodielovým spoluvlastníkom spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/2 k celku na parc. C-KN č. XXX/X v kat. úz. Y. G. a zároveň garáže s pozemkom nachádzajúcim sa v kat. úz. T. F. (parc. C-KN č. XXX/XXX a na nej postavená stavba súpis. č. XXXX v podiele X/X), ktoré nehnuteľnosti sú predmetom vysporiadania v rámci zaniknutého BSM v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 15C/4/2019, ktoré nebolo právoplatne ukončené. Zároveň uviedol, že je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v kat. úz. B., ktorá je pre svoj zlý stavebný stav neobývateľná a iné nehnuteľnosti nevlastní. V súvislosti s navrhovateľkou spomínanou stavbou nového rodinného domu poprel, že by si na pozemku v kat. úz. B. staval nový rodinný dom, ktoré tvrdenie navrhovateľka ani nepreukázala. K „druhému rodinnému domu s rekonštruovanými oknami“ v kat. úz. B. uviedol, že ide o rodinný dom, ktorý zdedil po svojej starej mame asi v 80. rokoch minulého storočia. Je jeho výlučným vlastníkom spolu s pozemkami, na ktorých sa nachádza. Ide o viac ako storočný dom, vybudovaný z hliny, ktorý bol naposledy obývaný jeho starou mamou a momentálne je pre svoj veľmi zlý technický stav neobývateľný, nie je v ňom vôbec zavedený prívod vody a je odpojený od elektriny a nemá sociálne zariadenia. Do tohto domu nikdy neinvestoval, nakoľko na investície nemal dostatok finančných prostriedkov. Vzhľadom na uvedené mal za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil jeho majetkové pomery, teda že nevlastní nehnuteľný ani hnutel'ný majetok vyššej hodnoty. V súvislosti s ďalším tvrdením navrhovateľky, ktoré sa týka existencie 3 garáží na skladové účely na jeho pozemkoch, ohľadom týchto poukázal na svedeckú výpoveď svojho syna, D., v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 15C/4/2019, ktorý na pojednávaní konanom dňa 15. 06. 2020 uviedol, že „bolo tam (pozn. na pozemkoch odporcu) stavané, ale nedostavané. Nedalo sa to používať ako sklad, lebo to nemalo brány, ani prístup, ani podklad, ani strecha nebola dokončená, ani strop nebol v jednej. Ja som to financoval a dokončil v roku 2018.“ K tvrdeniam navrhovateľky, že stavia rodinný dom uviedol, že si žiadny nový rodinný dom aktuálne nestavia. Tvrdil, že jeho príjem bol v daňovom priznaní správne evidovaný, vrátane uplatnených paušálnych výdavkov za rok 2019, pričom neporušil

žiadne zákonné ustanovenie. Poukázal na preukázané výdavky, najmä náklady na bývanie v sume 300 eur a ďalšie náklady na stravu, oblečenie a lieky v sume približne ďalších 300 eur. V rámci podnikania si mesačne uhrádza odvody do sociálnej a zdravotnej poisťovne, vznikajú mu výdavky na PHM auta v sume približne 200 eur, telefón 40 eur, ďalej platí ročnú poisťku za auto (PZP) v sume 52 eur. Má ešte aj ďalšie výdavky ročne na daň za nehnuteľnosti a miestny komunálny odpad pri nehnuteľnostiach v B. v sume 52 eur a v T. F. vo výške 44 eur. Tvrdenia navrhovateľky o jeho súdom nedostatočne zistenom zárobku, pretože súd mal vychádzať aj zo schopností a možností otca, pretože otec má schopnosti dosahovať väčší príjem v stavebníctve, pretože prenechal svoje podnikanie (firmu) na svojho syna, čím by mohol dosahovať príjem ako ním vedená spoločnosť VN K. s.r.o. a zároveň by sa nevzdal ďalšieho možného príjmu z prenájmu skladových priestorov pre túto spoločnosť, uviedol, že sú to len hypotetické, špekulatívne a prekrútené tvrdenia, ktoré sa ho snažia vykresliť ako otca, ktorý sa za každú cenu snaží vyhnúť svojej vyživovacej povinnosti. Za pravdivé označil tvrdenie, že má stredoškolské odborné stavebné vzdelanie, ale bez praxe, čo však automaticky neznamená, že by sa mu podarilo nájsť prácu, ktorá by zárobkom prevyšovala jeho aktuálny mesačný príjem. Podniká pod obchodným menom M., pričom zákazky na prácu má už iba od svojho syna. V roku 2017 si jeho syn, D. T., založil obchodnú spoločnosť VN K. s.r.o., v ktorej je jediným spoločníkom a konateľom. V tejto spoločnosti nie je v žiadnej riadiacej ani kontrolnej funkcii a pre svojho syna, resp. jeho spoločnosť, vykonáva podnikateľskú činnosť na základe zmluvného vzťahu ako živnostník. „Samostatného podnikania“ sa vzdal v roku 2017, pretože nemal dostatok finančných prostriedkov, ktoré by mohol investovať do ďalšieho rozvoja svojho podnikania, ale vlastne aj pokračovania samotného podnikania ako takého. Jeho syn podnikanie rozšíril aj do zahraničia, o klientov napr. z T., či I., ktoré zahraničné zákazky predtým on sám nikdy nemal, nakoľko neovláda žiadny cudzí jazyk a nemá dostatočné skúsenosti a zručnosti s prácou s počítačom a internetom. Navyiac sa u neho postupom času začali zhoršovať jeho zdravotné problémy s chrbticou, na ktoré trpí dlhodobo a sú chronického charakteru. Uviedol, že pre obchodnú spoločnosť VN K. s.r.o. pracuje v rámci svojich vekových a zdravotných možností a schopností (podľa čoho má dohodnutú adekvátnu odmenu za svoju činnosť, ktorá v dnešnej dobe nepatrí medzi najnižšie), ale nepodieľa sa na ziskoch spoločnosti svojho syna. K ďalším tvrdeniam navrhovateľky ozrejmil, že jeho syn, D. T., má na adrese nehnuteľnosti, ktorá je v jeho výlučnom vlastníctve (dom nachádzajúci sa v kat. úz. B.) vedený svoj trvalý pobyt, keďže tento od určitej doby nemohol mať vedený na adrese u svojej matky, avšak reálne v tomto dome jeho syn nebýva, keďže predmetný dom je pre svoj zlý technický stav neobývateľný, teda ani nie je dôvod, aby sa jeho syn podieľal na jeho nákladoch na bývanie. Teda spoločnosť VN K. s.r.o. priestory nehnuteľnosti reálne nevyužíva pre ich neuspokojivý technický stav. Za nepravdivé tvrdenie označil vyjadrenie navrhovateľky o tom, že odplatne prenajíma garáž nachádzajúcu sa v H. ul., ktorú má s matkou navrhovateľky v BSM. Predmetnú garáž neprenajíma, nakoľko má v nej uložené svoje osobné veci ešte zo sťahovania zo spoločnej domácnosti po rozvoде s matkou navrhovateľky. Kľúčmi disponuje iba on, nakoľko od roku 2016 sám znáša výdavky na jej chod (platí daň z nehnuteľnosti aj poplatky za komunálny odpad), keďže sa matka navrhovateľky na týchto odmietla podieľať spoločne s ním. Tá tiež z garáže nechala odpojiť elektrinu. Mesačné osobné výdavky vyčíslené navrhovateľkou považoval za prehnané a nedôvodné (vzhľadom k jej súčasnému veku a potrebám) a naďalej sa ohradil voči ich plateniu, konkrétne voči: a) duplicitnému plateniu životnej poisťky Allianz pre navrhovateľku, b) nákladom na bezlaktózovú stravu, ktorú poruchu intolerancie navrhovateľka riadne nepreukázala, ako ani mesačnú výšku výdavkov, ktoré jej v tejto súvislosti vznikajú, c) pravidelným masážam kolien, ktoré riadne nepreukázala, d) kúpe probiotík a prípravkov aloe vera, e) vysokým mesačným výdavkom na psa, keďže výživné má byť určené v prvom rade na potreby dieťaťa a aj voči f) mesačným výdavkom matky navrhovateľky, ktorá sama má voči svojej dcére zákonnú vyživovaciu povinnosť. Z jeho pohľadu od posledného určenia výživného v r. 2017 nedošlo na strane navrhovateľky k žiadnej takej výraznej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala určenie výšky výživného v sume 240 eur. K jedinej podstatnej zmene na strane navrhovateľky došlo v prípade zmeny školského zariadenia, ktoré navštevuje (t. j. prestup). Navrhovateľke sa tým pádom nezvýšili ani náklady na cestovanie, ubytovanie a stravu, a ak áno, tak naozaj iba v zanedbateľnej výške. Od posledného určenia výživného nedošlo na strane navrhovateľky k zásadnej zmene pomerov ani v rámci vývoja životných nákladov. Mal za to, že navrhovateľke priznaná suma 120 eur mesačne plnohodnotne pokryje všetky jej aktuálne odôvodnené potreby a zároveň je aj zohľadnením jeho schopností, možností a majetkových pomerov tak, ako to vyžaduje § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Uviedol tiež, že dcéra sa ani o neho nezaujíma. Zdôraznil, že vzhľadom na riadne zistenú finančnú situáciu, považoval výšku mesačných splátok zročného výživného určenú v správnej sume, adekvátne k jeho možnostiam a schopnostiam. Vyzdvihol, že výdavky matky nesúvisia s týmto konaním a navyše ani nebolo objasnené, za akým účelom si matka tieto úvery brala a na čo konkrétne ich použila, keď žiadala ich zohľadnenie v rámci konania o určenie výživného na jej osobu. Zároveň

tvrdil, že uvedené informácie musela mať i v konaní pred súdom prvej inštancie. V závere dodal, že ku koncu mesiaca jún 2021 dôjde k ukončeniu poistenia týkajúceho sa životnej poisťky navrhovateľky, pričom jej v najbližšom období bude vyplatená poistná suma 929,43 eura a k tomu mimoriadna prémie v sume 20 % nasporenej sumy. Navrhovateľka odmietla ponuky jeho rodiny na brigádnickú prácu a privyrobiť si týmto spôsobom.

8. Navrhovateľka vo svojej replike trvala na svojom tvrdení o novostavbe realizovanej otcom, ktorá stojí na parcele č. XXX/XX, vedľa starého domu vo vlastníctve otca. Tvrdila, že otec sa vyjadril, že v tomto dome jej postavil jednu izbu. Za nedôvodné označila otcom tvrdené výdavky na pohonné hmoty v sume 200 eur mesačne, ako aj paušál 40 eur mesačne a podotkla, že otec žiadne auto nevlasťní, teda si nemôže tento výdavok uplatňovať. Poukázala na inzeráty na trhu práce, v ktorých by sa otec mohol zamestnať za vyššiu mzdu. Za nepravdivé označila tvrdenie otca, že garáže vystaval jeho syn, spoločnosť syna otca využíva otcov rodinný dom. V garážach videla skladovať tovar, párkrát si u otca privyrábala prácou, ale v prvom rade sa musí venovať štúdiu. V konaní riadne preukázala diagnostikovanú laktózovú intoleranciu. Uviedla, že suma z poisťky jej vyplatená nebola a mala by byť vyplatená otcovi. Doložila doklady o priebežných výdavkoch. Dala do pozornosti, že spomínané garáže boli vybudované ešte za trvania manželstva jej rodičov a nie synom otca, financovanie synom otca nijako otec nepreukázal. Otec by nebol schopný uhrádzať svoje vlastné náklady z tvrdeného príjmu. Tvrdila, že problém s laktózovou intoleranciou riešila ešte v čase keď bývala u otca, takže o tom musí mať vedomosť.

9. Otec v replike uviedol opätovne, že nestavia žiadny rodinný dom. Suma 40 eur na telefón zahŕňa mesačný paušál a splátku telefónu. Skutočnosť, že nevlasťní automobil, neznamená, že ho nemá k dispozícii, využíva synovu Škodu Fabia. Zotrvál na svojich vyjadreniach prezentovaných v jeho vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky. Poisťka už bola navrhovateľke riadne vyplatená. Neuznal výdavky navrhovateľky na kúpu nového ojazdeného bicykla, nakoľko bicykel vlastnila, ako ani výdavky na masáže kolien. Zopakoval, že suma výživného 120 eur mesačne plnohodnotne pokryje všetky odôvodnené potreby navrhovateľky.

10. Navrhovateľka vo svojej triplike zopakovala skutočnosti uvedené v jej odvolaní a v jej duplike. Doplnila potvrdenia o jej ďalších vzniknutých výdavkoch .

11. Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd (podľa § 34 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku o výživnom nad 120 eur, zročnom výživnom a o trovách konania zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. c) a vec mu v týchto výrokoch vrátil na ďalšie konanie podľa § 391 ods. 1 CSP. V ostatnom nenapadnutom výroku, týkajúcom sa zamietnutia návrhu na zverenie navrhovateľky do osobnej starostlivosti matky, v časti finančného rozdielu výživného za obdobie kedy navrhovateľka bývala u svojej matky od augusta 2019 do vykonania rozsudku a v časti zaplatenia sumy 1.084,63 eura rozsudok nadobudol právoplatnosť pre absenciu podaného odvolania.

12. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

13. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4, 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

14. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu

výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

15. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. Pri rozhodovaní o určení vyživovacej povinnosti súd musí vychádzať zo všeobecného ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého sa pri rozhodovaní o výživnom prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené potreby dieťaťa závisia predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, obsahu a spôsobu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, prípadne od výšky vlastných príjmov dieťaťa a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami, ako aj majetkovými pomermi rodičov. Ak sú tieto obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V opačnom prípade odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, vrátane tvorby úspor, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Výživné pre dieťa teda slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv a pod.), ale aj ďalších potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelávanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové potreby, rekreačné potreby, tvorba úspor a pod.). Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. V tejto súvislosti je významné i ust. § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, ktoré zakotvuje, že na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Navyiac súd prihliada i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará a rovnako tak berie do úvahy prídavky na deti, ktoré sa sčasti podieľajú na úhrade potrieb detí.

17. Predmetom konania bol návrh navrhovateľky, doručený súdu prvej inštancie dňa 13. 01. 2020, ktorým sa domáhala voči otcovi určenia výživného v sume 240 eur mesačne počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, ďalej žiadala zaviazať povinného z výživného na doplatenie finančného rozdielu výživného za obdobie, kedy navrhovateľka bývala u svojej matky, a to od augusta 2019 do vykonania rozsudku, žiadala, aby súd plnoleté dieťa zveril do osobnej starostlivosti matky, aby súd nariadil vyplatiť čiastku 1.084,63 eura z jej životného poistenia. Návrh odôvodnila tým, že žije s matkou v spoločnej domácnosti, ale otec jej výživné neplatí. S otcom bývala v spoločnej domácnosti od 14. 05. 2015 do augusta 2019 a počas tohto obdobia navštevovala matku sporadicky. Názory otca na matku ju dokázali ovplyvniť a zdieľala otcov názor na matku. Začala študovať na G., otázku peňazí neriešila, neriešila ani, či jej matka platí výživné alebo nie, netrpela nedostatkom, pretože ak niečo potrebovala išla s otcom na nákupy alebo so sestrou, otec jej platil všetky veci, ktoré boli nevyhnutné. Vlastný účet nemala, lebo otec s tým nesúhlasil, následne si účet založila a na tento účet jej otec posielal výživné od matky. Od augusta 2019 býva s matkou. Je študentkou druhého ročníka denného štúdia na K. v T., K. XX. Býva s matkou, ktorá má stanovené výživné na ňu v sume 180 eur mesačne a tieto peniaze jej matka posieľa každý mesiac na účet. Zo sumy 180 eur matke vracia mesačne 120 eur, lebo matka platí plyn, vodu a nákupy potravín. Otec jej prispieva 100 eur mesačne od augusta 2019, od podania návrhu jej poslal v januári 300 eur, platí jej náklady na mobilný telefón. Jej náklady spojené s ubytovaním na internáte činili 30 mesačne, strava na internáte sumu 50 eur, wifi na internáte 5 eur a obedy v škole sumu 26 eur mesačne. Na MHD v T. platila mesačne 17 eur, školské potreby a pomôcky 7 eur mesačne, strava asi 60 eur mesačne, mobilný telefón 9 eur mesačne (plus navyšovanie dát 4 eur), výdavky na plaváreň 20 eur, na hygienické potreby 20 eur, na jazykovú školu 14 eur, na drogériu 15 eur, na aloe tabletky 10 eur, na divadlo/kino 15 eur, na oblečenie 30 eur, vreckové 80 eur, kontrola u ortodontistky 5 eur, a mesačné náklady na energie 60 eur. Pre problémy s kolenami chodila na masáž, za ktorú platila 25 eur. Súd prvej inštancie rozsudkom otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky mesačne sumou 120 eur počnúc od 13. 01. 2020 vždy do 5.-teho dňa v mesiaci. Zročné výživné za obdobie od 14. 01. 2020 do 08. 03. 2021 v sume 291,61 eura otcovi povolil splácať spolu s bežným výživným v mesačných splátkach po 20 eur počnúc mesiacom apríl 2021 do zaplatenia pod stratou výhody splátok. Návrh v časti zverenia navrhovateľky do osobnej starostlivosti matky, v časti finančného rozdielu výživného za obdobie kedy navrhovateľka bývala u svojej matky od augusta 2019 do vykonania rozsudku, v časti o zaplatenie sumy

1084,63 eura, ako aj v časti uplatneného výživného nad sumu 120 eur mesačne, zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu s účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu. Navrhovateľka napadla tento rozsudok odvolaním v zamietajúcej časti určenia výživného nad 120 eur a zročnom výživnom a to výšku mesačných splátok.

18. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie v odvolaním napadnutých častiach vo veci predčasne rozhodol, nesprávne právne vec posúdil, pretože vo veci nevykonal dostatočné dokazovanie na zistenie skutkového stavu, ktorý by umožňoval vo veci vyniesť spravodlivé rozhodnutie. Odvolací súd zdôrazňuje, že pre určenie rozsahu vyživovacej povinnosti sa musia brať do úvahy odôvodnené potreby oprávneného, ako aj možnosti a schopnosti povinného rodiča. Hľadisko možností a schopností povinného je potrebné chápať tak, že rozhodujú jeho reálne zárobkové a majetkové možnosti. V prípade plnoletého dieťaťa je nutné podrobne zistiť osobné a majetkové pomery tohto dieťaťa.

19. V danej veci sa navrhovateľka domáhala výživného od otca v sume 240 eur mesačne, súd prvej inštancie zaviazal otca na sumu 120 eur mesačne od 13. 01. 2020 konštatujúc, že prihladol na odôvodnené potreby navrhovateľky a pri posudzovaní návrhu na určenie výživného, hlavne čo sa týka výšky výživného, vzal do úvahy príjem otca, ktorý je živnostníkom a podľa jeho daňového priznania mal ročný príjem za rok 2019 v sume 3. 052,09 eura, preto nie je v jeho silách, aby platil výživné na navrhovateľku v sume 240 eur mesačne, keď sám zarába len sumu 254,34 eura mesačne. Výšku vyživovacej povinnosti otca voči navrhovateľke stanovil na 120 eur mesačne. Prihladol aj na tú skutočnosť, že navrhovateľka nemala neprimerane vysoké výdavky ohľadne štúdia, mala primerané náklady spojené so stravou a s ostatnými bežnými výdavkami. Navyše konštatoval, že jej odpadli výdavky za ubytovanie na internáte, ako aj náklady na stravu na internáte, ako aj v škole, pretože sa aktuálne vzdeláva dištančnou formou a mala zvýšené výdavky jedine na internetové pripojenie. Výživné v sume 240 eur považoval za nedôvodné a zároveň sumu 240 eur zo strany oboch rodičov za neprimerane vysoké výživné s ohľadom na jej reálne potreby. V uvedenom smere sa javí odvolaciemu súdu nedostatočne zistený skutkový stav a musí tak prisvedčiť námietkam navrhovateľky uvedeným v jej odvolaní, že súd prvej inštancie nedostatočne zisťoval osobné a majetkové pomery na strane otca, pretože z obsahu spisu vyplýva, že otec deklaroval svoje mesačné výdavky v sume cca 900 eur, pričom zároveň deklaroval mesačný príjem 254,34 eura. Z elementárnej logiky vyplýva, že otec zo svojho deklarovaného príjmu by v žiadnom prípade nemohol pokryť svoje tvrdené náklady. Ďalej z obsahu spisu vyplýva, že otec by mal stavať dom, ktorá skutočnosť ak je pravdivá, potom je potrebné skúmať, či si túto investíciu otec môže dovoliť, z čoho stavbu domu financuje. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že otec by mal podnikať spolu so synom, napr. aj prenajímať garáže. Uvedeným skutočnosťami súd prvej inštancie absolútne nevenoval pozornosť za účelom riadne a vyčerpávajúco zistených majetkových pomerov otca na účely určenia výšky vyživovacej povinnosti. Odvolaciemu súdu sa žiada tiež podotknúť, že výživné v sume 120 eur mesačne nepokryje navrhovateľkou preukázané náklady s ohľadom na jej vek, záujmy, zdravotné problémy a štúdium. V každom jednotlivom prípade je potrebné správne a spravodlivo zistiť podklady na rozhodnutie o vyživovacej povinnosti na dieťa a zabezpečiť mu tak spravodlivú a riadnu prípravu na jeho plnohodnotný život v dospelosti. V tomto smere súd prvej inštancie nevykonal potrebné dokazovanie i napriek tomu, že z ust. § 36 CMP plynie, že súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutkového stavu veci. Predmetné konanie je totiž konaním nesporovým, v ktorom sa uplatňuje vyšetrovacia zásada s cieľom riadneho zistenia skutkového stavu. S ohľadom na uvedené odvolací súd považuje za nedostatočne vydokazované príjmy na strane otca, čo má za následok nesprávne zistený skutkový stav potrebný pre rozhodnutie o výške vyživovacej povinnosti otca na navrhovateľku.

20. Súd prvej inštancie teda preskúma a prehodnotí odôvodnené potreby navrhovateľky a zistí osobné, majetkové a zárobkové pomery otca a následne vyvodí správnu sumu výživného zodpovedajúcu preukázaným odôvodneným potrebám navrhovateľky a pomerom otca a v nadväznosti na uvedené rozhodne o vyživovacej povinnosti otca v takej výške, aby sa otec nedostal do situácie, kedy by nebol schopný uhrádzať svoje vlastné životné potreby a náklady. Výživné má síce prednosť pred ostatnými výdavkami rodičov, avšak sumu výživného treba v každom osobitnom prípade starostlivo zvážiť, aby nedošlo k situácii, že dieťa by mohlo mať vyššiu životnú úroveň ako povinný rodič, ktorého príjem nepostačuje na uhrádzanie výživného nepomerne vysokého k jeho dosiahnutému príjmu a nevyhnutným životným nákladom. Zároveň sa súd prvej inštancie vysporiada i s tvrdeniami navrhovateľky a otca uvedenými v rámci ich písomných podaní v odvolacom konaní.

21. V intenciách vyššie uvedeného, odvolací súd musel rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých častiach zrušiť pre nesprávne právne posúdenie v dôsledku čoho nevykonal ďalšie dôkazy podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP a vec mu vrátiť na ďalšie konanie v zmysle § 391 ods. 1 CSP. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní nanovo rozhodne, pričom svoje rozhodnutie aj riadne odôvodní a rozhodne aj o trovách celého konania vrátane trov odvolacieho konania. Názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie v ďalšom konaní viazaný (§ 391 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).